

[Frandsen.]

at vi med det samme vil sige, at de tanker, som ligger bag forslaget, er af så begrænset rækkevidde, at vi ikke mener, det er de rigtige synspunkter, der ligger i forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simon- sen): Der er god grund til at takke for en meget positiv modtagelse af dette forslag. Det glæder mig ikke mindst, at ministeren ikke alene har været meget venlig i sit svar på forslaget, men — sådan har jeg opfattet det — også tager det på en meget seriøs måde. Det, som har været det primære formål for os med dette forslag, er at få slået fast, at der er en lang række punkter i forbindelse med udvikling af nærdemokrati på arbejdspladsen, som trænger sig på. Jeg tror, vi meget ofte er for tilbøjelige til i den debat, vi i øvrigt fører for øjeblikket omkring økonomisk demokrati og alle de ting, der knytter sig hertil, ligesom at give det indtryk af, at samarbejdsforhold, klima på arbejdspladsen, nærdemokrati, det er ting, som allerede er langt fremme, det behøver vi ikke at beskæftige os så meget med. Jeg tror, det er meget farligt at drage en sådan konklusion. Der er netop mange problemer tilbage i denne forbindelse, som skal løses.

Der er i forbindelse med drøftelsen her stillet en lang række spørgsmål. Ministeren var bl. a. inde på forslaget om, at funktionærerne skulle placeres på en mere rimelig måde i samarbejdsudvalgene — hr. Enggaard berørte også dette spørgsmål en gang — og sagde, at det var lidt uklart formuleret. Ja, det er klart, det kan næsten ikke være andet end uklart formuleret. For det første er der jo tale om et forslag til en folketingsbeslutning, der må angive nogle hovedlinjer. For det andet ønsker vi ikke i et sådant forslag at lægge os 100 pct. fast på, hvordan man skal repræsenteres i forhold til hinanden. Det, som jeg synes det er vigtigt at få fastslået, er, hvorvidt man ønsker at være med til at give funktionærerne den naturlige placering, som man kan forhandle sig frem til i forbindelse med de forskellige organisationer. Den samarbejdsaftale, som i dag eksisterer på det private arbejdsmarked, er jo et produkt af forhandlinger mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og dermed er en lang række funktionærorganisationer lukket ude fra

dette. De må med på en naturlig måde, men jeg synes nok, det er meget vigtigt, at vi ikke pådutter dem en løsning, men at den fremkommer gennem en forhandling med de berørte organisationer.

Ministeren var også inde på spørgsmålet om samarbejdet i kommunerne og erkendte, at der her stod meget tilbage. Det er ikke nok bare at have regler for staten isoleret og have en samarbejdsaftale for dem, der er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening osv. Det, vi har ønsket at opfordre til her, er en generel samarbejdslovgivning på samme måde, som vi kender funktionærlovgivningen dækkende hele funktionærområdet, uanset om man er organiseret eller ej. Det er det samme princip, der gælder for ferieloven, hvor en overenskomstmæssigt fastsat ferie udvides og ophøjes til lov for at komme til at dække alle. Det er et spørgsmål om at søge at gå i bredden med nærdemokratiet og ikke bare lade det hvile alene på de kollektive overenskomster, der findes i dag.

Til gengæld har det ikke været vores ønske på nuværende tidspunkt at gribe direkte ind — bortset fra spørgsmålet om funktionærernes placering — i den aftale, som man f. eks. har etableret på det private arbejdsmarked; i modsætning til hr. Frandsens bemærkninger omkring samarbejdsaftalen vil jeg gerne sige, at den finder vi ganske fornuftig. Hvis tingene fungerede i dag efter de muligheder, der er i denne samarbejdsaftale, så stod det ikke helt galt til. Men for det første er den ret ny, og derfor kan man vel nok sige, at det er begrænset, hvor mange steder den er kommet til at fungere efter sin hensigt, og for det andet må man sige, at parterne skal jo også lære dette samarbejde. Det kan ikke pådattes nogen fra den ene dag til den anden, det er en langsom udviklingsproces, men den rigtige procedure som udgangspunkt er afgørende, og i så henseende betragter jeg den eksisterende samarbejdsaftale som vældig fornuftig.

I forbindelse med spørgsmålet om repræsentation i aktieselskabernes bestyrelser nævnte ministeren spørgsmålet om de områder, der ligger inden for den statslige sektor, områder, som altså ikke er berørt af de forslag, regeringen har bebudet med hensyn til bestyrelsesrepræsentation. Jeg måtte forstå ministeren på den måde, at han